

2019 FEB 01.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/411-0/2019	
Érkezett: 2019 MÁRC 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 12 db	du

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Süveges Péter** () csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, Dr. Szikinger István ügyvéd, Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, () – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.891/2018/12/II. számú határozata - a Fővárosi Törvényszék 28.P.21.664/2017/38. számú ítéletére is kiterjedően – sérti az Alaptörvény VI cikkének (1) bekezdésében foglaltakat az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésére is tekintettel.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény. 392. § (7) bekezdés c) pontja ugyancsak sérti az Alaptörvény VI. cikke (1) bekezdésének rendelkezését az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésére is tekintettel.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésébe ütközés miatt - az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésére is tekintettel - semmisítse meg a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.891/2018/12/II. számú ítéletének azon rendelkezését az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. §-a alapján amely szerint „Egyebekben a keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyja” a Fővárosi Törvényszék 28.P.21.664/2017/38. számú ítéletének egészére is kiterjedően.

Kérem továbbá, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikkének (1) bekezdésébe ütközés miatt - az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdésére is tekintettel - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 28. §-ának alkalmazásával semmisítse meg a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény. 392. § (7) bekezdés c) pontját.

indokolás

Kérelmem indokolását az alábbiakban adom elő

1. A Fővárosi Ítéltábla az 1.Pf.20.891/2018/12/II. számú ítéletével részben megváltoztatta a Fővárosi Törvényszék 28.P.21.664/2017/38.. számú ítéletét a személyiségi jogaim megsértése és a jogkövetkezmények alkalmazása iránt indított peremben. A másodfokú bíróság megállapította az alvásmegvonás jogellenességét, azonban az elsőfokú határozattal egyezően elutasította (illetőleg helybenhagyta az első fokú elutasítást) a családi – és más – kapcsolattartás közvetlen (testi érintkezést is engedő) formájának a büntetés-végrehajtási intézmény részéről történő tiltása és megakadályozása tekintetében.

A másodfokú – jogerős – határozatot 2018. december 20-án vette át a jogi képviselőm. Az alkotmányjogi panasz indítvány benyújtásának a határideje 2019. 02. 19.

Az első fokon hozott határozat ellen fellebbezést nyújtottam be, az Ítéltábla döntésével szemben jogorvoslati lehetőség nem állt a rendelkezésemre. Így a rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem. Feltülvizsgálati eljárást, más rendkívüli jogorvoslatot nem kezdeményeztem, ilyenek nincsenek folyamatban.

A közvetlen érintettségemet azzal igazolom, hogy a megjelölt bírósági határozatokhoz vezető per felperese voltam, személy szerint engem értek azok az álláspontom szerint súlyos személyiségi jogi sérelmek, amelyek miatt a bírósághoz fordultam.

2. Érdemi indokolás

Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

I. cikk (3):

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”.

VI. cikk (1)

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény. 392. § (7) bekezdés c) pontja:

[(7) A szigorúbb rezsimszabályok alkalmazása során a letartóztatott]

„c. - látogatójával biztonsági beszélőfülkében vagy biztonságtechnikai eszközökön keresztül hatvan perc időtartamban érintkezhet,”

A másodfokú határozat szerint:

„Az alperesi parancsnok a 2017. november 24-én kelt, 53. számú intézkedésének 20. pontjában a látogatás során a fogvatartott és a látogatója között a fizikai kontaktust nem engedélyezte, ami valamennyi, így az asztal melletti kapcsolattartásra is irányadó”.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés és az annak alapjául szolgáló jogszabály miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [VI. cikk (1) bekezdés, az I. cikk (3) bekezdésére is tekintettel].

A felhívott alaptörvényi szabály [VI. cikk (1) bekezdés], ami a másodfokú ítélet meghozatalakor már hatályban volt, kiemelkedő jelentőségű. Az addigi alapjogi hierarchia szerint a kommunikációs jogok a többi alapjoghoz képest is kivételezett védelemben részesültek. Ezt a fontossági sorrendet a jogalkotó módosította: az Alaptörvény 5. módosításának 4. cikke úgy alakította azt át, hogy jelenleg a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása sem sértheti a családi- és magánélethez való jogot. Ez nyilvánvalóan azt jelenti, hogy az alapjog korlátozását lehetővé tevő normákat is módosítani kell, de legalábbis újra kell értelmezni azokat. A családi élet és a kapcsolattartás ma közvetlenül az élethez és az emberi méltósághoz való, abszolútnak is tekintett jogok alatt, de más jogokhoz képest elsőbbségben részesítendő érték és norma.

Az ítélet a megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezésre, valamint a parancsnok által kiadott intézkedésre hivatkozik.

Ezek azonban álláspontom szerint ellentétben állnak az Alaptörvény I. cikke (3) bekezdésében írt alapjog-korlátozási mércével, különösen sértik a szükségesség és arányosság követelményét.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította, hogy a veszélyesnek nyilvánított fogvatartottakkal szemben bizonyos korlátozások elfogadhatók, a családi kapcsolatok fenntartásának olyan akadályozása hosszú időn keresztül, ami lényegében az én ügyemben is folyamatban van, sérti az Egyezmény 8. cikkét, ami érdemben megfelel az itt felhívott alaptörvényi rendelkezésnek (Horych kontra Lengyelország, 13621/08 sz. kérelem, 2012. április 17-i ítélet, jogerős: 2012. július 17.).

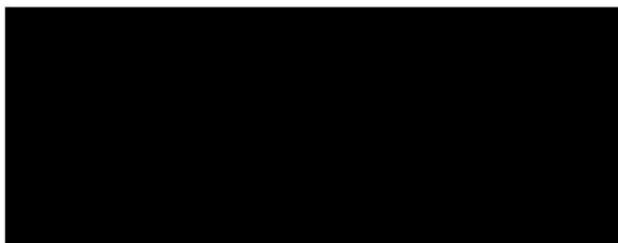
Meg kell jegyezni, hogy az immár 8 éve – igaz, nem egyfolytában, de a legutóbbi szakaszban 2013 novemberétől – tartó letartóztatásom hosszát már az Emberi Jogok Európai Bírósága is elfogadhatatlannak tartotta 2016 januárjában (50255/12 sz. kérelem, 2016. január 5-i ítélet, azóta is bent vagyok a büntetés-végrehajtási intézetben). A terhemre rótt bűncselekmények miatt egyébként 2005 óta folyik a büntetőeljárás. Ilyen körülmények között veszélyesnek tekinthető nem vagyok. Annál kevésbé, mivel volt időszak, amikor házi őrizetben tartottak, akkor sem tanúsítottam semmiféle olyan magatartást, amivel kiérdemeltem volna, hogy szigorú rezsimben legyek. Megjegyzem, hogy az ellenem hozott ítéletet megalapozatlanság miatt helyezte hatályon kívül a Fővárosi Ítéltábla, ezért, de ettől függetlenül is, álláspontom szerint az ártatlanság vélelme tiszteletben tartásával kellene végrehajtani a súlyosabb

kényszerintézkedést is. A családi kapcsolatok súlyos korlátozása nem szükséges, hiszen azóta nyilvánvalóvá tettem a családommal együtt, hogy semmiféle veszélyt nem jelentünk egymásra, így természetesen a büntetés-végrehajtási intézet biztonságára sem. Feltéve, de meg nem engedve, hogy mégis, a családi élethez való jog korlátozása a hivatkozott strasbourgi döntéssel is összhangban az arányosság követelményébe ütközik.

Tekintettel arra, hogy a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény. 392. § (7) bekezdés c) pontja lényegében időkorlát nélkül, állandó jelleggel teszi lehetővé, sőt: előírja az Emberi Jogok Európai Bírósága által jogosan kifogásolt helyzetet, annak megsemmisítése is indokolt. Természetesen ezzel nem vitatom magam sem, hogy lehetnek olyan helyzetek – például a családtag valamilyen kapcsolódása a gyanú vagy vád tárgyát képező bűncselekményhez -, amelyek időleges korlátozást lehetővé tehetnek, esetemben azonban ilyenről nincs szó, másrészt pedig a korlátozások sem időlegesek.

Kelt: Budapest, 2019-02-03

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (a megsemmisíteni indítványozott ítéletek)